

LO TEATRO CATALA

PERIÓDICH INDEPENDENT

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos
del Teatró de Catalunya

Preus per subscripció

En Barcelona. 1'00 Pta. trimestre.
Fora... 1'50 » » »
Artistas extranjeros, 25 Ptas. 1' any,

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN

DIPUTACIÓ, 125, 2.º, 3.ª

Sucursal pera cartas y avisos, en l'Arxiu
de D. J. Gelabert: Unió, 5, 3.º 2.ª

Preus de cada número

Número corrent. . . 10 céntims
Id. atrassat. . . 15 »

A 'ls senyors Suscriptors de fora y á 'ls Corresponssals administratius que 's trobin en descubert ab aquesta Administració, 'ls agraïrem qu' en-vihin aviat lo que deuen, remetentho per medi de sellos ó libransas del Giro mútuo.

Brèus consideracions sobre la Sardana de la ópera GARIN

Hem de comensar, perquè ho pensem y creyem de consciencia, dihent: lo Mtre. Bretón ha donat probas en sa última ópera *Garin* d' ésser un compositor de primera talla; de coneixements técnichs musicals immensos; de coneixedor de'l contrapunt com pochs l' igualin, y de inspiració y nervi dramàtic de tota forsa. Lo *Garin* n' es patenta probo de 'ls extrems que somerament apuntats deixem. A son estreno nostre company Sr. Ben va dir ab tota fidelitat lo concepte que la Redacció d' aquest setmanari formá de la obra de'l insigne compositor salmanti. Si en *Los Amantes* vejérem al compositor dramàtic á trossos inspirat, en *Garin* vejérem desde la primera nota á l' última la forsa colossal que la ciencia oferia a'l poeta pera pintar ab colors vius y brillants las mes culminants escenas que 's desenvolupan en nostra santa montanya, sagrat temple de Catalunya. Lo mestre Breton es, sens cap classe de dupte, un de 'ls millors compositors de Espanya.

Y no ho dihem aixó per lo agraïts que tenim que estar á l' que no 'sent catalá ha grabat ab puntas de diamants unas quantas de nostras mes prenhadas cansons terrassanas y ha ensenyat una de las típicas y característics y arxi-honestas costums nostras, no; sino que lo que deixem estampat es la resultant d' un estat comparatiu que havem fet entre lo mestre Bretón y altres mestres que com ell ho són de debó.

Donchs, deixant sentadas las precedents ideas que ab gust y satisfacció estampem, esperant que servirán d' escut pera no ésser prés per duptós ó malévols dintre 'l camp bretoniá, y al mateix temps

servirán per' demostrar que lo que anem á dir es sols expressió íntima de 'ls pochs coneixements que de nostra música tenim adquirits, passarem á dir quatre paraulas respecte la sardana de *Garin*.

Res diriam si 'ls crítichs que graciosament donan lo titol de mestre á aquell que ha tingut la valentia de publicar recullidas, mal armonisadas y plenas de faltas d' ortografia musical algunas cansons ja publicadas en épocas llunyanas y per compositors de consciencia y valua, pero mes modestos que 'l á qui 'ns referim, haguéssim dit á l' mestre Bretón lo que en realitat es la sardana de sa última ópera.

Havem esperat á véurer si algú no aduhia rahons, presentaba probas convincentas pera lograr desfer la popularitat que té y deya que la tal composició no es sardana: que hi manca per' serhola essencia, l' es-perit, la forma clàssica, típica, de las que 's ballan y s'han ballat desde 'l comens d' aquesta centúria en lo Ampurdá, bressol ahont nasqueren y campahont se desenvoluparen aquesta classe de balls.

Nosaltres créyam que tenint á Barcelona un periódich diari que en catalá 's publica y defensor se presenta de tot lo que es de la terra, aixecaria sa veu dihent, ni més ni menos, tot lo que nosaltres anem á dir. Pero ara recordem que 'l crítich musical á que aludim, Sr. Rodriguez Alcántara, es incapás de ferho per completa falta de erudició histórica. Si 'l senyor que deixem citat no ho ha fet, veninhi quass obligat dadas la indole y tendencias del diari catalá tampoch ho ha fet lo del «Diario de Barcelona» ni cap de 'ls demás diaris barcelonins. No sabem si 'l senyor Pedrell no ha volgut tirar de la manta dihent la veritat de la cosa, per pór de algú interdicte ó per demostrar d' eix modo un semi-despreci á la inspiradissima obra del mestre Bretón. Sia una cosa ó altra, lo resultat es que no se 'n ha dit una paraula.

Sentadas, donchs, las ideas precedents que havem cregut indispensable fer á nostres lectors pera justificar la nostra tardansa en la publicació de las presents ratllas, entrem al fondo del assumpto.

En las coplas, comensa la entrada feta pe 'l fluiol; en la orquesta la fá 'l flautí. Ja en la escritura d' aquesta se hi nota una equivocació que nosaltres notárem á la primera representació. Mes allavors creguérem era una ilusió nostra y donárem com

errada de l' que 'l tocaba ó de l' copista. En sucesivas representacions continuàrem sentint la mateixa equivocació. Creguérem que algú la faria esmenar, fent véurer la falta, que (d' aixó n' estém més que segurs) lo mestre Bretón hauria corretgit al instant.

La entrada es una successió de reposos á lo dominant de l' tó en que canta, deixant sempre suspesa la frase per entrar de cop á la sardana. Diem aixó perquè lo insigne mestre, volguent donar tot lo color local quela composició mereixia, copià la entrada per tothom sentida y sapiguda, equivocant la nota de l' primer repós. En lloch de ésser un *sól*, lo mestre escrigué un *fa*, treyenthi la forma típica, melódica de l' ball ampurdanés. Y aquesta equivocació, no solament subsistí ó 's tocà en las representacions que de *Garin* se donaren, sino que ha vingut ratificada en la edició que de la sardana s' ha publicat.

Anem endavant.

Ja diguérem en aquest mateix setmanari lo que li falta de caràcter per haver substituït la típica tenora pe l' cornet, cosa que no havem sentit may. Lo obligat de fiscorn sí que es molt corrent en las sardanas. Respecte á aixó, tenim que dir—ja que sabem que l' mestre ho féu per no ser general l' estudi de la tenora y per créurers no estar al tó normal,—que venia obligat á l' menys per las representacions que debian donarse á Barcelona, á escriure lo paper de tenora y férmola sentir, per d' eix modo donar, á la escena de l' ball lo tó dominant de la festa catalana y fernes respirar l' atmósfera embriagadora de nostras clàssicas costums. Res hi hauria perdut l' aplaudit mestre ab aquest petit y curt treball, donantnos, en cambi, proba manifesta d' haver fet detallat y minuciós estudi de la manera de escriure, un poch difícil pera tot aquell que no hi ha parat atenció, pera obtenir la brillant y un poch estrident tonalitat que tenen las sardanas. Las tenoras están afinadas á l' tó normal y, per lò tant, pot tocarshi tot lo que 's vulgui.

Pero lo que hi falta en la sardana de *Garin*, es aquell compás que 'sent de sis per vuyt se fa en tres parts y que senyala á 'ls balladors si 'ls passos s' han de fer llarchs ó curts, cosa que per ells es lo més difícil de l' ball.

Per demostració de nostra idea podriam recordar lo nom de molts sardanas que havem sentit tocar á l' célebre sardanista de Castelló de Ampurias conegut per *en Mossega*, que ab lo fluviol á las mans causaba l' admiració de tothom. Podriam citar alguns noms de sardanas que tocaba l' conegut per *en Panxa*, fill també de Castelló, y en totas ellas veuriam nostres lectors l' indispensable compás de tres parts que havem trobat á faltar en la sardana de Bretón.

Pero no tenim que anar tan enderrera. Per l' any 1888 lo mestre Candi donà á l' estampa y á la copla que ab motiu de l' Exposició vingué de son país, (Castelló de Ampurias), una sardana obligada de tots los concerts en que hi prenia part, que fou la pesa titulada: *El eco de las montanyas*. En ella hi poden véurer nostres lectors, en l' obligat de tenora, los tochs típics, particulars y característichs de totas las sardanas.

Per lo tant, en la sardana de l' mestre Bretón hi trobem á faltar la original tonalitat de nostres balls; hi trobem la equivocació de nota en la part de fluviol en la entrada, y per fi, hi trobem á faltar lo compás de tres parts que dona á la composició un aire original y propi de nostras cançons.

Aixó que havem senyalat no vól dir que sa melodia no sia original é inspirada en nostras cançons populars; aixó no vól dir que no sigui nova la manera d' escriure lo cornet y fiscorn en compás de dos per quatre y 'ls instruments restants en sis per vuyt, produhint aquest cambi de temps un moviment nou y elegant; aixó no vól dir que l' mestre Bretón no hagi estat inspirat en la concepció de sa

idea melódica y acertat en la instrumentació. Tan sols vol dir que si las sardanas per ésser tals tenen que reunir las condicions que deixem enumeradas la de l' mestre Bretón que no las remeix, ¿qué será?

Una imitació.

ARMANDO DE LA FLORIDA.

NOSTRE TEATRO (*)

III

Avans de «Realidad»

Lo públich, aquet monstre de mil caps que tanta por fa, la majoria de las vegadas se deixa portar com un noyet de poch anys: sobre tot quant se l' enlluerna, quant ab un vidre mes ó menos bonich se li fa lo que 's diu la rata-pinyada. Lo mes innocent dels jóchs l' entreté; pero ¡ay de l' dia que 's deixonda! ¡ay de l' dia que 's desensopeix, que tot ho arreballa ab forsa, que d' un sol rebuf desnivella 'ls castells que mes forts é invulnerables se creyan!

Quant la sarsuela va péndrer cosen Espanya, ningú creya que arribaria á formar teatro: tothom la prenia per passatemps, *intermedio musical*. Las tonadillas *El Francés y la castañera* y *La Maja y el sacristan*, etc., ne donan clara rahó. A l' teatro s' hi anaba á véurer y escoltar drama; la sarsuela era..... secundaria.

Passá temps, y 'ls bufos Arderius, fills directes de Fransa, promogueren una verdadera revolució. Uns s' horroritsaban, altres los defensaban; pero tothom anaba á l' teatro á conéixer las *suripantas* en totas sas formas. Lo género ho requeria, y es clá, tal género va crear una nova mena d' actors.

Mes, de prompte, com per art d' encantament, vestit de guerrero, con la *tajante en la diestra, la cicatriz en el rostro y la lengua suelta*, aparegué l' terrible Echegaray, que

*descargando golpes ciertos,
los contaba mejor despues de muertos.*

Qui crida, sól tenir rahó: ¡ja ho crech si l' públich omplia l' teatro desitjós de sapiguer que eran aquells crits! La curiositat té molts badochs, y embadocats se quedaban los curiosos, cada dia mes, puig los crits no s' aplacaban y l' bullici fermentaba.

Com que l' negoci donaba, tots los actors s' hi lensaren de plé á plé, buscant y trobant tots ells, (en particular un en Calvo) la execució propia de l' género; aixó es, desenfado en los recitats, inflexions de veu y manoteig en l' ademán.

—¡Ja tenim actors! ¡ja tenim teatro! clamaban molts, entusiásmats per la brillantor d' aquells retruchs de paraulas posadas en acerats versos, per aquells pensaments consonantats y, per las situacions palpitants que constituïan uns problemas sense solució.

Com que l' negoci donaba, repeteixo, vingan dramas ab tituls qu' omplen tot un cartell: vingan castells ab terroríficas llejendas, damas ab l' honor emparedat, galans que *midtendo el puño y sacando el brazo*, buscan, tot recitant versos, la justicia de la rahó y la rahó de lo metafísich, segons un temperament; vingan, en fi, tots los recursos y andróminas, *dragones, grifos y andriagos*, que constituïen un género que podia be intitularse *hidrofóbich*.

¡Qué de actors váren náixer! Tants com ara n' han mort. Galans especialment, no'n vulgan mes. ¿Cóm no, si una bona figura, memoria y brandeig ja simplificaba lo ser actor?

—¿Y la educació escénica?—se 'm dirá.—

—Pues... *por las calles y las plazas entre lo que se tira, lo que se pierde, lo que se pudre* (2). ¿Y perquè 's

(*) Vegis lo número 92.

necessitava tenir lo que no servia pe 'l cas? ¿Educació escènica? ¡Vaya, home, vaya! Bona força pulmonar tinguís y deixa't de *floriculturas* artísticas. Entretente en estudiar, que 'l temps passa volant, lo teatro es capritxós, y de lo que avuy preval demà ningú 'n parla.

Això no ho deya casi ningú; pero per intuició, casi tothom ho retenia en lo pensament, potser sense donarse 'n compte.

¡Pero quin progrés d' actors! ¡Quans salta-taulells deixaren la mitja-cana per l' espasa! ¡Cóm se sentian artistas! Se declaraban actors igual que 's declaran los incendis.

Y.... ¡es clar! pera mantenir tant foch, lo combustible no bastaba. Sa flama ¡aná minvant, y de mica en mica tot quedá reduhit á cendra, cendra ab algún carbonot qu' avuy encara espurnega; pero ¡cá! lo buf de la sarsuela ho apaga y escampa tot.

La sarsuela, que va morir pe 'l género llampant, per ell mateix torna á naixer. Es natural: lo públich, embafat de tants plats forts, per treure's la salabro de la sang, comensá per picar quatre fullas d' escarola, trobantlas gustosas s' hi aficioná tant, que 'l vert fou son plat privilegiat.

Lo vert son aquestas sarsueletas d' avuy, *rebut* dels *bufos*, degudament modernisadas. Pera que 'l género medrés s' han tocat tots los ressorts. Decoracions de tots los colors, trajos ideals, jochs de pantorrillas fetas á torn, flamenquisme, *laturisme*, *cessantisme*, *raterisme* y tots los retruchs que en pró de'l efecte puga imaginarse, desde 'l xiste de calendari, fins á ferne d' una massa coral un joch de *trompetayres*.

Los actors per' lluhirse, ¡quin afany en recalcar frases, donarse *patoitas*, presentar detalls y acaricaturar la situació! La presentació d' un tipo, l' estribillo ó ademán viciós d' una personalitat, constituïa un éxit, feya un artista. La qüestió era lo que 's diu *caure' en gracia*, que, arribant á aquet punt, tot lo demés ja 's troba fet: fins s' ha arribat á l' extrem que la informalitat d' una tiple y l' *alcohol* d' un actor, los ha ensalsat de tal modo, qu' han adquirit mes importancia que una qüestió europea.

L' artista que dotat de bon sentit (pochs) y bona vritat escènica, podia presentar-se á mostrar son treball just y discret, ha deixat de ferho, porque ha conegut que res podia captarse, ni gloria ni profit. ¿Lo treball abigarrat es lo que regna? ¡vingan, donchs, espatutxadas á tort y á dret, que qui paga mana!

D' aquí prové la collada d' actors *célebres* avuy per un gesto, una entonació etc. etc. ¿Que molts d'aquets artistas no sabrian ferho d' altra manera? Hi convinch en part, puig com no han volgut ó no han tingut córr de presentar-se d' altre modo, fa de mal dir si farían ó no lo á que no han dedicat son talent.

Actors podria citar de'l género de que parlo, que han deixat prevéurer, aixís d' escapada, que podían fer mes qu' aixó que está de moda. No cito noms, per' estalviar-me de citar los que no serveixen per' altra cosa que per' fer riurer ab la falsetat de'l teatro. Desgraciadament aquestos son la majoria.

Ja hem arribat al punt que volia.

Nostres aficionats, no tenint altres originals ni altrás obras que las de moda corrent ¡qué poden fer si no lo que fan, tenint en compte de mes á mes los medis contraris de que disposan per' exhibirse?

Si dolents, per lo falsos, són los originals, falsas per lo dolentas tenen de ser las copias. ¿Durará molt lo regnat d' aquet género de Hautó? No ho crech, porque molt decaygut está.

Lo drama *Realidad*, de Perez Galdós, per mes que aquí á Barcelona no ha mogut lo soroll que mereix, no per lo molt que val, sino per lo molt que representa; aquet drama, dich, es lo que ha de treurer lo ensofiment del públich; es lo que ha de tombar lo

teatro en totalitat; sobre tot, si son autor no desmaya y segueix lo camí marcat.

¡Ah! si altrás autors, despreciant la gloria conquistada al só d' un waltz ó una massurka, volguessin prestar sa cooperació á l'obra de desvetllament artístich, ¡altre pèl li lluhiria a'l teatro!

Aquet pèl mereix capitol apart.

ANTÓN MOSTASSA.

*****

Pensaments

Si pujés ma ànima al Cel
y 'm diguessin que m' aymia
sufreix en lo Infern crudel...
¡sens' cap classe de recel
a'l Infern me 'n aniria!

Naixer, sufrir y morir; aixó es la vida;
qui digui lo contrari... ¡diu mentida!

Es tant lo que la estimo,
tant gran es mon amor...
que jelós de mos ulls
está lo meu cor.

JOAN ARBÓS ALEU.

Repertori de Fora

Vilanova y Geltrú, 29 d' Agost.

La Marsellesa y *La Bruja* són las sarsuelas posadas ahir en lo teatro Tivoli.

En *La Marsellesa*, la romansa de tiple cantada per la senyora Rey va anar molt bè, y ben afinada; tant, que obtingué nutrits aplausos a'l final ab la fermata á duo ab lo clarinet. Lo solo de'l sagristá, cantat pe 'l senyor Rovira, molt mal: semblaba que dit senyor no tenia oïdo pera saber quan no va á compás y quant se puja ó s' abaixa.

En lo segón acte va notarse molt la falta d' estudi y ensaig.

Lo senyor Bergadá y la senyora Rey, en la declamació van dir grans disbarats: procurin estudiar millor 'ls papers, si no volen que algún dia se 'ls hi dongui alguna xiulada.

En lo tercer acte sols va estar bé 'l duetto de tiples per la senyoreta Rius y la senyora Rey.

A la nit la grandiosa sarsuela *La Bruja* va ésser presentada á esgarapadas. Lo senyor Bergadá va cantar la romansa mitj en plata y mitj en quartos. Aquet senyor tè veu tendre com á tenor; mes com á artista li faltan moltes qualitats.

En lo segón acte, lo que va surtir un poch mes ajustat va ésser lo concertant que s' hi va distingir lo barítono senyor Queró, en qui cada dia 's nota mes bona veu y bon gust artístich. Lo *Santo Oficio* ben presentat. Lo tercer acte... casi no s' hi va notar res de bó.

Lo coro be, si no ho haguessin espatllat las coristas.

S' está preparant pera posar en escena *La traviata*, eom també s' está gestionant pera posar *El rey que rabió*. Allá veurem.—R. N.

Sitjes, 26 d' Agost.

Molt estimat director: lo dia de la festa major de aquesta vila van venir á donar funcions teatrals una companyia d' ópera, una de sarsuela y una de vers. En lo teatro Prado va posarse en escena la ópera *L' Africana* ab un plé com plert.

L' obra va ser dirigida pe 'l reputat mestre senyor Goula ab una orquesta complerta, per part de la que va surtir al pèl.

Per part de ls artistes va surtir un poch desgavellat: lo cos del ball molt malament. Varen quedar á déurer l'aria del quart acte; lo públich va surtir fastidiat á las quatre de la matinada.

En lo teatret de la aristocrática societat «Retiro» varen posar las dugas pessas *La leyenda del monje* y *Las doce y media sereno*, que per ser en dias de festa major varen donarhi poca animació.

L'altre dia va posarse la tan aplaudida sarsuela *Marina*, devant de concurrència numerosa que va surtir de 'l teatru satisfeta.

Las demés diversions, espléndidas, y la missa executada y cantada per la orquesta de'l Sr. Catalá, molt ajustada.—J.

Girona, 28 d' Agost.

Per fi pareix que, gracias á la amabilitat de la naturalesa per havernos enviat una petita piuja, ha cambiat un poch la temperatura y, per lo tant, estem una mica mes frescos.

Pocas son las novedats que puch avuy comunicarli; aquí segueixen las festas de carrer ab sas típicas sardanas llargas y curtas, ballantlas los nns a 'l ús d' aquesta terra y 'ls altres al istil del Ampurdá.

Aquesta tarde, gracias á la amabilitat de nostre simpátich Alcalde, lo passeig de la Debesa ha estat concorregut, puig tocaba la Banda del Regiment de Asia de guarnició en aquesta capital que, encara que no es una notibilitat, sempre anima á 'ls passejants que senten música de franch.

Lo dijous al vespre lo mestre Sr. Felin doná una petita vetllaña en aquesta sa casa, tocant á 'l piano com ell sab ferho y 'sent aplaudit frenéticament per quants tinguéren lo gust de escoltarlo.

Res mes per avuy puch comunicarli.—M. DE S.

La Garriga, 29 d' Agost.

Amich Director: La última funció donada pe 'ls aficionats en lo teatro del «Círculo de Recreo», fou *L' Apotecari d' Olot*. La execució siguié acertada, puig tots los actors sense distinció interpretaren sos respectius personatjes ab *amore*. Los joves Sala (J.), Fargas, Mena, Sala (N.), Roselló, Marqués y Benaset, mereixen felicitacions, juntament ab son director artístich lo jove pintor D. Casto Oliver. La dama 'ls secundá dignament y la escena estaba molt ben presentada.

Sembla que per la próxima funció dramática se prepara *Lo joch de ls disbarats*.

Sentint, ab motiu d' ausentarme, no poguer continuar aquestas correspondencias setmanals, me despedeixo de vosté fins l' any vinent.—J. B.

Figuera, 29 d' Agost.

Sr. Director: Ha de dispensarme si ab la oportunitat deguda no li he donat compte de la visita que á aquesta ciutat, va fer lo dia 14, la societat coral «Los Amigos» de Tarrassa, puig com la calor 's deixaba sentir ab intensitat, vaig creure més beneficiós anarmen á respirar uns quants dias los frescos aires de mar en lo port de Llansá, que, obligarme á sentir *Los nêts de 'ls almogàvers*, *La Brema*, *Pe 'l Juny...* hermosas pessas que, si bé immortalisaren lo nom de Clavé, no per aixó deixan de ser perillosas per un hom' al estiu; sobre tot la primera que, si s'ha de posar en escena *con todo el aparato que su argumento requiere*, se 'n arma una de cohets etc., que n' hi há per apretar á córrer.

«Los Amigos» se 'n anaren completament satisfets, lo que no extranyará á ningú que sápig de la manera que la «Erato» sab rébrer y obsequiar á sas germanas. Me consta també que la «Erato» quedá molt agrañida de la visita.

Segons m' han dit, lo dia 8 de Setembre nostra ciutat será visitada per la massa coral «La Familiar Obrera» de Sans, la qual sembla vol quedar-se aquí durant tres ó quatre dias.

Sigan ben vinguts aquestos honrats fills de 'l treball que passen instruhintse las pocas horas que 'ls deixan lliures lo taller, la fábrica etc., y creguin que Figueras sempre 'ls acullirá ab los brassos oberts.

De comedias, ni se 'n parla.—A. F.

Sabadell, 29 d' Agost

Sr. Director.

Estimat company de fatigas periodísticas:

Lo dijous, dia 26, fou lo debut en lo teatro Camps de Recreo, lo primer actor don Ricardo Simó, que acaba de ser ajustat pera formar part de la companyia dramática que dirigeix don Anton Tutau.

L'obra que 's posá en escena fou la tragedia de'l reputat escriptor don Angel Guimerá *L' anima morta*, qual desempeñyo fou individualment y en conjunt bastant satisfactori, distingintse notablement 'm lo paper de *Egla* la senyora Mena.

Lo debutant senyor Simó á qui 's confiá l' importantissim paper de *Ferrán*, fou saludat á sa surtida ab entusiasmat aplauso, just tribut á 'ls bons recorts que nostre públich guarda de tan notable artista desde la temporada d' iveren en lo teatro Principal.

Lo senyor Simó es un actor de gran valua, y desde las primeras escenas vá demostrar tenia dominat son paper fins en los mes p'tits detalls, ratllant á una altura elevadíssima en las situacions mes compromesas de tan difícil paper. Los picaments de mans que á cada moment se conquistaba van ser mes que justos y mereixedors per 'un artista de la escola tan notable en que figura 'l senyor Simó. ¡Llástima que sa veu sia tan apagada!

Los demés, y principal nent los senyors Tutau, Virgili y Oliva, van dar gran relleu á sos respectius papers.

Assisti á la representació de la obra, son autor lo senyor Guimerá, qui va ser cridat á la escena repetidas vegadas y al final de cada acte, dedicantli una complerta ovació al acabament.

Ahir representaren *La Roja*, també ab gran aplauso. Lo senyor Simó s' encarregá de'l paper de'l *Anacoreta*, celebrantse son desempeñyo, y rebent molts ovacions la senyora Mena en lo de protagonista.

Per dijous está anunciat *Lo mal pare*, de qual representació y desempeñyo li donaré coneixement.—PLÁCIT.

Mataró, 29 d' Agost.

Senyor Director: Sabrá que la companyia 's va guanyant las simpatias qu' es un gust. Dissapte la varem tornar á tenir en la societat «Noya Constancia» fent *La Verge de la Roca*. ¡Quin modo de representar! No 's pót demanar més: hu van fer bé y ab los aplausos ja van véurer que 'ls socios estaban contents.

Sr. Director no 's pensi que per ser societat, séyam de franch en las cadiras, no, que paguem: de franch es dalt á la galeria, pero per aixó totas las cadiras estaban plenas.

Per pessa *Viatje de boda*, també molt bé; pero he de dir que 'n Capdevila va fé un *Carabaso* que no hi há mes enllá. També Santolaria va fer bé 'l Tomás, resumint, contentíssims de tots.

A 'l dijous 25 habian treballat al cassino Fénix y posant *Lo plor de la Madrastra*, no cal di res, porque també hu escoltábam ab gust y per pessa *Casualitats*, en que en Capdevila, va fer riurer á desdir. Ahí á la tarde van anar á la població vehina de Vilassar de Mar, posant *La Dida*, del célebre Pitarra.—A. R. E.

Malalt y bo (c)

A mon amich Antón Mons.

(POESIA EXTRAVAGANT)

No te'n vagis, Antón; lligeix aquí,
per que vull dirte que 'm vaig fer malbé.
L'espina de fora que vaig fer
sense ferla per cert ab cap mal fi.

Ja ab espina aixís pots partida
no falta qui 'm digués qu'era dolor,
y 'l dolor no se'n naba, no, amich, no,
per mes que jo 'l volia donar a dida.

Vaig probar mil remeys ab molts afany,
y cansat ja de unturas y potinga,
van dirme: —Prengui banys. —Jo vaig dir: —Vinga. —
y, sens correr, correns vaig pendrer banys.

Com si 'l meu mal fos lletra a fleca fetxa
van dirme: —Als trenta dias curará. —
Y passats trenta dias, vaig notar
que uo's va descalsar per menti 'l metje.

Aixís vaig arribar per Carnestolts
a Barcelona en busca de remey,
y 'l doctor visitantme digué: —Ey!
aixó es molt delicat; no hi dongui voltas.

Sobre una post va collocar-me al lit:
com un anyell, allí jo estava quiet;
va ferme operació, jo un gemguet
que m'espantava fins la post de 'l pit.

Mes com aixís pensava m'curaria,
estirat mil sis centes vuytanta horas
vaig estarma, amigué, desde llavors:
setanta nits sense faltarhi un dia!

Per fi 'l 4 de Juny, qu'era un dissapte,
va permetre 'l doctor que m'aixequés.
Aixó va ser com si ressucités;
pero per caminar no era gens apte.

Mil afany vaig passar y treballs grans,
y entre 'ls maretjs y vomits que tingui
com un Sant Llàtzer jo vaig quedat allí
que ni era bo per vendre'l a 'ls Encants.

Dos camas, dos bastons; en total, quatre
potas ab dits bastons aixís tenia,
y ab mil remeys seguits de dia 'n dia
a 'l mal vaig comensar molt prest a abatre.
L'alegria m'torrà, tu l'augmentares
donantme, al visitarm', d'amich mil probas.
Encara m'sembla véure't: —Cóm te trobas? —
vas preguntarme a 'l punt que t'presentares.

—Cóm un pobre qu'implora trista almoyna.
—Poch a poch se va lluny —tu vares dirme,
—Mes jo no deixaré pas d'aburrimme
fins que las crosas podré fe'ana endoyna.

Aixó t'vaig contestar. Ara es bo t' diga
que satisfer voler vaig ma fal-lera,
de surtir a passejar. Una figuera
eran mas camas, porque m'feyan figa.

Y era cada una igual qu'una escopeta
quant lo tiro no surt, que també 'n fa.
Lo cert es, amich meu, qu' a passejar
no vaig poderhi anar ab l'esquena dreta.

A 'l trobarme ab la dona ja a 'l carrer,
cap, y camas, y cos, y tot plegat
me semblava tenir desconjuntat.
Tant era 'l que m'havien fet malbé!

Tothom, tothom corria o caminava
s nse bastons, ni crosas, ni altr'ajuda

Jo únicament la ajilitat perduda
que los altres tenian envejaba)

Llavors vaig pensarme: —Ay, ay, ay, ay,
que 'ls sufriments pots m'acabarán! —
Pero vaig recordarme de 'l refrán
aquell que diu: «mal' herba no mort may.»

Aquest consol es sols consol de tripas.
perque la Mort, quant se presenta fera
no se qu'haji dit may a ningú: —Espera, —
sino que: —Vina —diu —que ja m'atipas.

Y jo pensava: —Si ara 's presentés,
tan debíl y aixafat me trobaria
que joch de pocas taula li seria
si al camp de la quietut portar'm volgués.

Ja contemplava l'àngel de la porta;
ja veyia aquell empleat que lo pás guarda;
l'enterrador mirant, pensant: —Quan tarda
aquell mort que no se si es mort o morta!

Del ninxo m'feya pòr la estreta mida,
y la tristor de 'l lloch jay, Sant Antoni!
—bona l'hem feta, —m'va fer dir —Geroni,
si mort m'haig d'estar aquí tota la vida!

Mes un antich poeta ja va dirho:
«La vida es sueño,» y jo, qu'ab mal vivia,
era uu somni no mes lo que tenia;
somniaaba truytas que ara fetas miro.

Si ja estich bo: curat de espants y sustos,
y 'l qu' es millor, curat de l'espina,
ab tu las menjaré ab un arengada
si me esperas no mes tres dias justos.

Lo jorn de S. Joan ja de retorn
a Mataró calculo tornat a ésser,
y creu que tornarhi m'interessa
fent així «Roda 'l món y torna a 'l Born.»

Ab tu trobarmhi 'n donará goig gran
y esmorzant te diré cosas molt grossas,

¡Ah! puch dirte que ja no porto crosas
perque, gracias a Déu, cap falta m'fan.

EDUARDO ROIG.

Dígali barret dígali sombrero (c)

ESCENA X.

JOAQUIM, RAMÓN

RAM. ¡Hola! (Xuclant un puro.)

JOAQ. ¡Hola!

RAM. ¡Vatua!

JOAQ. ¿Qué?

RAM. Qu'aquet malehit cigarrot
no 'l puch fer tirat.

JOAQ. ¿Aixó es tot?

(Treyentse una capsula.)

Aqui tens un misto, té.

RAM. ¡Cá, deixa! vaig a llensarlo.

JOAQ. No, home, no.

RAM. Ja m'tè frejit.

M'espantaria de pit.

JOAQ. Tè, home, tè.

RAM. Val mes tirarlo

y ja ho he fet, vethoaqui

(Procedim ara ab llestesa.) —

¿Cóm tens lo de la promesa?

JOAQ. ¡Oh, alló ray, deixaho per mi!

Ja ho tinch ben adelantat.

Mira: he vist a l'Angeleta

y al rectó, y es cosa feta

Pax vobis, noy.

(c) Publiquem aquesta composició per deferència a son autor.

(c) Vejis lo número 92.

RAM. ¿Sí? ¡Ay carat!
Si jo 'm adormo li casa.
¡Estariam frescos, home!
JOAQ. Y que no parlo per broma.
RAM. (Pero no seré tan ase.)
JOAQ. Tinch segura la resposta.
RAM. ¿Ahónt es ara? (Ab interés.)
JOAQ. ¿Ahónt tè d' ésser?
RAM. Com que tu per res mous fressa...
JOAQ. Mes si no 'n vull fer...
RAM. Mòlt cósta.
JOAQ. ¿Qué sabs tú, ximple? (Mitj cremat.)
RAM. ¿Qué sé?
Que sense enrahonar com fas
te deixo ab un pam de nás.
JOAQ. Sòch xato.
RAM. Be, no hi fa re.
ESCENA XI.
Los mateixos, JAUMET.
JAUM. ¡Hola, Quim!
JOAQ. (Com sentint una fiblada al éurur
d Jaumet.) ¿Tu aquí? ¡(Recristo!
Es cas de córrer.) (Anantsen.)
JAUM. ¿Qué feu?
RAM. Déixa'l marxar.
JAUM. (A Joaq.) No: atengueu.
Esteu mes encés qu' un misto.
JOAQ. Ja torno.
RAM. S' apagará.
JOAQ. (Duré 'l noy sense tardansa
ja qu' aquí 'l Jaumet s' atansa,
y veurem qui guanyará.)
Adeu. (Mutis, foro esq.)
JAUM. (A Ramón) Fins després.
RAM. (A Joaq.) Adiós.
¿Te 'n vas? (A Jaumet.)
JAUM. A buscar á 'l fill
de'n Quim per treure un perill.
RAM. No 'l portis aquí, talós.
JAUM. ¡Cal! ¿qué tinch llana al clatell?
RAM. ¡Ah! aixó no.
JAUM. No 'm dona pena:
tinch ja l' amor de la nena
y 'l vensut tan sols será ell.
(Se 'n va pe 'l foro esq.)

Reunions particulars

ESQUERRA DEL ENSANXE. — En la funció de 'l passat diumenge se representaren la comedia en tres actes, de D. Miquel Echeagaray *La Vieja Ley*, y lo juguet en un acte *El Ayuda de cámara*, per las Sras. Verdier y Gordillo y 'ls Srs. García, Palandarias, Vidal, Llano, Sala, Mercader y Galve.

La vetllada resultá brillant,

La distingida y numerosa concurrencia colmá de aplausos á 'ls executants, alabant la representació que capigué á las obras, que fèu patent una vegada més la justa reputació de bons actors de que gosan alguns de 'ls esmentats senyors.

LOPE DE VEGA. — Després de alguns dias de descans, se representaren lo passat diumenge en lo bonich teatro de aquesta Societat las produccions en un acte *La Procuradora* y *La Estatura de Papá*, per la Srta. Juliá, y 'ls Srs. Sanchez (J. y E.) Ferrán, Puerto y Fondevila la primrra, y per la mateixa senyoreta y 'ls Srs. Sanchez, Roig y Puerto la segona.

La execució resultá esmerada com es costum tractantse de aquests enyors, que reculliren molts aplausos.

La funció acabá ab un lluhit ball de Societat.

LA GRANADA (Gracia). — La comedia en dos actes *El preceptor y su mujer* y 'l drama en un acte *Arte y Corazón*, feren lo gasto diumenge passat,

Lo desempenyo fou confiat á individuos de la escola de declamació de'l Conservatori de'l Liceo, per lo que considerem superfluo dir que va resultar molt acabat y que deixá en extrem satisfeta á la concurrencia que omplia l' espayós local de aquesta Societat. — J. NIN.

TEATRO LOPE DE VEGA. — Dissapte á la nit tingué lloch en aquest colisseu del Poble-Sech, una representació del bonich drama de Ferrer y Codina *Un Jefe de la Coronela*, posat en escena per la Sra. Melanda (C.) y 'ls Srs. Alsina, Sanromá, Pladevall, Ventura, Giné y Arbós, los quals no 'n tregueren tot lo partit qu' era d' esperar.

La funció fou á benefici de 'ls joves aficionats Alsina, Sanromá y Arbós, y siguié molt concorreguda.

En obsequi a'ls beneficiats y trobantse de pás en aquesta capital lo célebre fascinador y endevinador de'l pensament humá don Anton del Valle, doná alguns experiments que foren estrepitosament aplaudits. — D. BARTRINA.

ROGER DE FLOR. — A benefici de 'ls joves actors de aquet Centre Srs. Casanovas y Barnils, tingué lloch lo diumenge últim una extraordinaria funció composta de *El novio de doña Inés*, *En el borde de la tumba*, *Un home de bé* (estreno) del Sr. Asmarats, y la sarsuela *Picio Adan y C.*, que va valer molts aplausos á la simpática triple Srta. Vila (V.) Tots quans prengueren part se esforsaren en satisfacer a'l públich que emplenava la sala, y que correspongué 'ls joves actors ab sos aplausos.

Felicitem al Sr. Camaló per lo bé que acompanyá a'l piano la sarsuela, puig que á n' ell se déu l' aceptable desempenyo de l' obra.

Lo monolech del Sr. Asmarats *Un home de bé* va agradar molt. Argument senzill, pero escrit ab la sal propia de son autor, ab infinitat de xistes. Lo senyor Costa va treure 'n tot lo partit que 's pugui desitjar en un aficionat. — R. A.

LA AFRICANA. — Diumenje a'l vespre en aquesta important societat se posá en escena lo drama *Tal fards tal trobards* baix la direcció del Sr. Bach y desempenyat per la Sra. Tarés y 'ls Srs. Casas, Gisbert, Martinez, Regnant y Gonzalez; del *desempenyo* no cal parlarne puig semblaba que s' empenyessen en veure qui ho faria mes malament. ¡Ey! no parlo per la dama. — BARBA ROJA.

CIRCUL DE PROPIETARIS (Gracia). — Escullidíssima resultá la funció que doná tan distingida societat lo passat diumenje.

Se representá la comedia de D. Ventura de la Vega *El hombre mas feo de Francia*, [qual producció fou celebrada de tal manera, que la concurrencia esclataba á cada moment en fortas riallas acompanyadas de marcats aplausos.

En lo desempenyo se distingiren las Sras. Castillo y Gonzalez y 'ls Srs. Balmanya, Muñoz y Ginesta. Los demás los secundaren regularment.

Creyem molt just tributar un aplauso á la Direcció, per lo bon acert que ha tingut en desenterrar una de las obras que mes popularitat alcansá quant vinticinch anys enrera se representaba en los principals teatros d' Espanya. — J. A.

CASSINO ARTESA (Gracia). — Numerosa y distingida concurrencia va assistir á la representació de 'ls dramas, *Vida por honra* y *Amor de Madre*, que tingueren un bon desempenyo per la Sra. Rodés (P.), las Srtas. Casao (Maria) y Boxedós, y 'ls Srs. Ferrán, Reig, Galinday, Callis, Cabré y Villar.

La Srta. Casao estaba bufona vestint lo traje de *Arturo*, en qual personatge estigué casi inmillorable en lo segon acte y en la penúltima escena; per lo que vam trobar al públich fret, perque la vritat es que la artista mereixia be un aplausu.

La Sra. Rodés, molt be fent la protagonista, com també 'l Sr. Ferrán en son paper. — C. TORRENTS.

Saló de descans

Continuem organisant lo *Certamen festiu literari* que aquest periòdich celebrarà en lo vinent Novembre. Falta sols rébrer contestació d' un de nostres poetes pera completá 'l Jurat, y en quan tinguem la acceptació, publicarem la Convocatoria y 'ls premis que 's concediran.

*** La ópera *L'ebrea* va tenir regular despenyo en lo teatro de Novedats, no menos que la *Carmen* en la qual hem tingut lo gust de tornar á sentir á la simpática senyoreta Fàbregas que executá y cantá ab gust la difícil part de protagonista.

En dita ópera van obtenir aplausos aquesta jove artista y los demes cantants principals, com n' havian alcansat ja en *L'ebrea* la senyora Ferni y 'l tenor senyor Bugato.

La direcció encarregada al mestre Goula (fill), lo que equival á dir que va anar al pé.

*** Lo teatro de la Opera, de Nova-York, que feya poch havia sigut restaurat, acaba de ser destruït per un incendi.

*** Ab ocasió de la festa major de Vilafranca del Panadés, ha donat funcions de sarsuela en lo teatro del Tivoli de dita vila una numerosa companyia, figurant entre 'ls artistes lo distingit tenor D. Joan Prats.

La companyia dramática del Sr. Tutau ha estat compromesa pera funcionar en lo teatro del Circol de la Unió, formant lo programa de las dugas funcions extraordinarias, las obras *Demi-monde* y *Mar y cel*.

*** Dissapte passat va deixar de publicarse «Lo Teatro Regional».

Afortunadament no 'n va ser la causa cap malaltia de son propietari.

*** D. Joaquim Biosca, director del Centre de Contractas teatrals, nos ha enviat un prospecte de la agencia que té á son càrrech y que facilita, ja contractas á 'ls artistes, ja artistes á las empresas.

«El Agente» s' anomena dit Centre y 'l Sr. Biosca li dona gran impuls, puig té caràcter y coneixements apropiats pera estar al frente d' un establiment com lo que té en lo carrer de Montserrat, 6, entresuelo.

*** Los periòdichs de Cádiz parlan molt bè de la Srta. D.ª Adela Gasull en las óperas *La sonámbula* y *Un ballo in maschera*, elojiant sas hermosas facultats.

Tots los que coneixen á tan simpática artista trobaran justos semblants elojis.

*** Un d' aquets últims vespres, lo cotxe n.º 176 de 'l tranvia de la dreta de 'l Ensanche va estar mifja hora en recórrer la distancia de la Travessera á la plassa de Rovira. Així 'ns ho diu un que hi anaba.

Per' anarhi mes depressa es d' esperar que la empresa estableixi un servey de tiros ab tortugas.

*** En lo teatro de la Opera (Circo de 'l carrer de Montserrat) s' hi nota aquets dias molta animació, ab motiu de estarse acabant la formació de 'l cos de coros y de ball que 's contractan pera la nova temporada lirica.

A mes de 'l tenor senyor Angioletti, hi haurá en la companyia las noves cantants senyoras Turchesi Tarsi y Bettlof, que son artistes de mèrit á parer de personas intel·ligents que las han sentit.

Dilluns comensaran ja 'ls ensags de coros, estant bastant adelantats los de las parts principals que 's fan baix la direcció del jove mestre don Eusebi Bosch.

*** Están en ensaig en lo Cassino Artesà de Gracia, los dramas catalans, *Un Manresa de l' any*

Vuit, y *Las Reliquias d' una mare* y la comedia castellana *El Pilluelo de Paris*, qual protagonista correá á càrrech de la simpática Srta. Maria Casao.

CAVILACIONS

TRENCA-CLOSCAS

Eudalt Trilla Fitel

BARBARÁ.

Ab aquestas lletres, degudament combinadas, formar lo titol d' una producció catalana.

PEP GALLADA.

ROMBO

Sustituir los punts per lletres, de manera que llegidas vertical y horizontalment diguin: 1.ª ratlla, consonant; 2.ª, animal; 3.ª, prenda de vestir; 4.ª, poble catalá; 5.ª, cantitat de fil; 6.ª, nom de dona; 7.ª, vocal.

J. BERNADÓ.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

4	Consonant.
8 5	Nota musical.
2 1 7	Animal de ploma.
4 2 6 7	Poble catalá.
4 5 7 6 7	» »
8 7 3 3 5 7	» »
4 2 3 4 2 8 7	» »
1 2 3 4 5 6 7 8	Carrer de Barcelona.

C. BARRERA Y CARGOL

TRENCA CLOSCAS

LOLA FREDAS

ROMA.

Formar ab aquestas lletres lo titol d' una aplaudida producció catalana.

J. T. y R.

Soluciones á las cavilaciones del n.º 91

Conversa:—CARQUINYOLI, BOLADO, ROSA.

Xarada:—PEPITO,

MUDANSA:—LOLA, SOLA, MOLA.

Trenca-closcas.—AGRAMUNT, ISONA, OLOT, SALLENT.

Las han endevinat los Srs. Bernat de la Bleda, Pitaret y Joaquim Pelayos, que poden passar á recullir los exemplars oferts.

Lo Sr. Pep Galleda ha endevinat la conversa y ha enviat soluciones posibles pero no exactas á la xarada y mudansa.

A 'ls senyors que envihin las soluciones del present número y del 94, se 'ls regalarán los articulos que van publicar en aquest periòdich contenint l' Historia de 'l Teatro Catalá.

Correspondencia

I. L.: ho inserirém aviat.—P. G. (Tarrasa): veji la carta y trihi 'l que prefereixi.—J. Guasch (Vilanova): las poesias massa llargas, es difícil publicarlas: la qu' ha remes la posaríam si fos mes curta. Ja 'n anirá algun' altra de las sevas.—J. Arbós (Reus): algunas surtirán.—Amadeo: gracias.—Mr. Eugon: no va.—Joseph Trillas: per avuy no 'l podém servir.

J. SOLÉ PIQUÉ, IMPRESSOR, RONDA UNIVERSITAT, 9.

Cárme, 33

Máquinas de cusir, máquinas de fer mitja —

SANTASUSANA

PREUS SENS COMPETENCIA

Taller pera adobar tota classe de máquinas.—Se ven á plassos y al comptat.

Carrer del Carme, 33. - Barcelona

Cárme, 33

Cárme, 33

APARATOS
pera
péndrer dutxas

Cárme, 33

Construcció de Teatros

Servey complert y bó
pera guardarropias.

Pera informes y detalls, dirigir-se al fuster del carrer d' Estruck, 11

BARCELONA

PERRUCAS Y POSTISSOS
DE TOTA CLASSE

PERA TEATROS
GRAN SALÓ

pera afeitar, tallar y rissar cabells en la

PERRUQUERIA
de

VICENS GARCIA
Conde del Asalto, 6, Principal

Casa establerta desde 1840

Orquesta de ls Catalans

de la que 'n forma part lo notable concertista de violi senyor Badia, dirigida per DON ROMUALDO ZUBIELQUI.

Per' ajustos dirigir-se carrer del Hospital, 102, 4.ª Barcelona.

EL LIBRO MAESTRO Diccionario práctico de Administración é indispensable en todas las oficinas de los Ayuntamientos y Juzgados municipales.

Para saber desempeñar el cargo de Secretario de Ayuntamiento ó de Juzgado municipal basta adquirir esta obra. Con ella no hay necesidad de estudiar para dichas carreras en ninguna Academia. Contiene más de 4.000 formularios para todos los asuntos en que tengan que intervenir dichos funcionarios, tan claros y terminantes, que bastaría un niño para interpretarlos.

Las atribuciones y obligaciones de los Alcaldes, Concejales y Jueces, se hallan señaladas en la obra, la que contiene al final un índice en que se indican los trabajos que tienen que cumplimentar diariamente los funcionarios, señalándoles el folio del «Diccionario» en donde encontrarán los formularios para llevarlos á cabo.

La carrera del Secretario ofrece un ancho campo para muchos jóvenes, cuyo cargo puede desempeñarse perfectamente, asesorándose por medio de dicha obra, en la que además de toda la legislación se hallan insertos los programas oficiales y probables, para los que quieran examinarse y adquirir el título.

Los que deseen adquirirle, pueden efectuarlo dirigiéndose al Director de «El Secretariado», en Madrid, San Mateo, 12, que lo servirá franco de porte y certificado, siempre que al hacer el pedido se acompañe su importe de 15 pesetas, en libranza ú otro medio de fácil cobro; ó bien en todas las principales librerías al precio de 40 pesetas.

Dichos precios no regirán más que hasta el 15 de Septiembre próximo (ampliando por consecuencia el terminado en 31 de Julio), pues transcurrida aquella fecha, su precio será el de 50 pesetas, en todas las expendedorías.

OBSERVACIONES.—Dicha obra consta de dos tomos voluminosos, en folio, y va fuerte y lujosamente encuadernada, remitiéndose en cajas de cartón para preservarla de accidentes que puedan deteriorarla; todo sin aumento de precio.

El que desee se estampen sus iniciales en el lomo de los tomos, puede avisarlo al hacer el pedido.

LLUNAS ASSOAGADAS
PERA MIRALLS,
DE ORTEGA Y BADIA

Depósit de Cristalls, Baldosas, Baldosetas, etc., etc.

TELÉFONO NÚM. 1397
Carrer de la Comptesa de Llobradet, número 3
BARCELONA

TIPOGRAFIA
DE
Joaquím Solé y Piqué

IMPRESOS
DE TOTES CLASSES Á PREUS MÓDICHES
PROMPTITUT EN LOS ENCÁRRECHS

TRENCADURAS

Se curan aviat y radicalment ab lo BRAGUER MECANICH Y REGULADOR inventat per l' especialista senyor PALAU. Recomanat per tots los metjes eminents y premiat en la última Exposició de Barcelona. Té concedit Real privilegi.

Carrer Ample, 12 y 14, al costat de la iglesia de la Mercé
Consultori ortopédich, de 8 á 1 y de 3 á 8

ARXIU Y COPISTERIA
DE
Francisco Perez Pol

Carrer de Roig, 24, entresuelo.

PERRUQUERIA DE JAUME SALA
PROVIDENCIA, 43, GRACIA

Servey esmerat en perrucas pera teatro.—Especialitat en caracterisar.

—*—

Saló per' afeitar, tallar y rissá 'l cabell.

—*—

GRACIA.—PROVIDENCIA, 43.—GRACIA